

A tiszalöki „Szarvas” patika története

Dr. MENNER ÖDÖN és SZAJKÓNÉ-TAKÁCS
MÁRIA

A szerzők Szabolcs vármegye Tiszalök község 1847-ben alapított „Szarvas” patikájának történetét dolgozzák fel. Az 1848-as polgári forradalom légkörében nem mindennapi körülmények között került sor a gyógyszertár megnyitására. Izgalmas története, valamint világhírűvé vált gyógyszerészeinek eddig ismeretlen levéltári adatai indokolják azt, hogy a gyógyszerésztörténet iránt érdeklődők megismerjék a tiszalöki patikának múltját.

Szakmatörténet iránti kötelezettség, elődeink tisztelete, hagyományainak védelme indokolta Szabolcs-Szatmár megye egyik legrégebbi alapítású patikájának a tiszalöki „Szarvas” gyógyszertár történetének feldolgozását [1]. Falai között olyan neves személyiségek kezdtek gyógyszerészi pályafutásukat mint Csontváry Kosztka Tivadar [2] és Kabay János [3, 4], de története is bővelkedik változatos fordulatokkal.

Tiszalök községről már 1262-ben keletkezett okmány említést tesz [5]. Kedvező fekvése, természet adta lehetőségei, a település lakóinak élelmessége révén gyorsan fejlődött. Abban az időben, amikor a környéken még alig volt gyógyszertár, Tiszalökön 1847-ben megnyílt a „Szarvas” patika nem mindennapi előzmények után [6].

A vármegye 1846. augusztus 24-i közgyűlésén Rosnek Károly gyógyszerész Tiszalökön felállítandó gyógyszertárának kérelmét tárgyalta és a következő végzést hozták: „Tiszalökön felállítandó szándékozó új gyógyszertár szükséges, eziránti vizsgálat részére Szikszai György táblabíró, Mikecz Ferenc fő helyi járásbíró és Éskuty Posán János főorvos és Uray János ikrendeltetnek” [7].

A vizsgálat megtörtént- és milyen eredménnyel zárult, arról nem állnak rendelkezésünkre adatok. Két hónap elteltével, november 30-án újabb kérelmet vettek jegyzőkönyvbe. Valkó Sámuel „hiteles gyógyszerész gyógyszertári jog megengedésén esedezik, annyival is inkább, mivel a nemes vármegye előtt mutatott Tiszalök mezővárosa vidékén lakó 24 116 ember egészsége azt méltán követeli, egyszersmint tapasztalásairól szóló bizonyítványát előmutatta [8].”

A közgyűlés végzésként megállapította a gyógyszertár felállításának szükségességét, elrendelve a rendszabályoknak megfelelő felülvizsgálatot és az erről készült jegyzőkönyvnek a megyegyűlés elé történő terjesztését.

A budai helytartótanácsot az 1847. március 8-án megtartott megyei közgyűlés értesítette, hogy kirendelt küldöttség meggyőződve a Tiszalök községben felállítandó gyógyszertár szükségességéről, „... az annak elnyerésében folyamodott több gyógyszerészek közül ottan egy gyógyszertár felállítására Valkó Sámuelnek olyképpen adtunk engedelmet, hogy kinyitása előtt egészségre ügyelő

küldöttségünk alkalmi megvizsgálás alá terjessze...” [9]. A gyógyszertár felállítását tehát már csak utólag hozták a helytartótanács tudomására „... főfelügyelése gyakorlása végett”.

1847. április 13-án válaszolt a helytartótanács „... Címzett uraságtok figyelmeztetnek, hogy az 1827. évi december 24-i 32 747. sz. alatt kelt és ország szerte köröztetett szabályrendeletnél fogva, a gyógyszertárak felállítása csupán ezen csak királyi helytartótanács előleges engedelmével eszközölhető... ezennel meghagyatik, hogy felfüggesztvén általuk önkénytelen megengedett gyógyszertárak felhívását... a vonatkozó iratokat minnél előbb ide felterjeszteni sziveskedjenek...” [10].

A reformkor lázában égő, az 1848-as átalakulások küszöbén a vármegyei élet vált a nemzeti törekvések központjává. Érthető a közgyűlés jogos felháborodása erre a válaszra, amit a vármegye önkormányzatának megsértésének vettek. A közgyűlés a válasz megérkezése után jegyzőkönyvbe foglalta, hogy: „E megye nemesei ragaszkodván azon jussukhoz, mely szerint bárhol szükségesnek látszik, a Nagyméltóságú Helytartó Tanács jóváhagyásának bevárása nélkül, patika nyitásra engedelmet adnak...” [11].

Az ülés határozatát megküldték Budára. Közölték a helytartótanáccsal, hogy a gyógyszertár felállításának szükségességét megvizsgálták, „... állandó gyakorlatában vagyunk annak, hogy gyógyszertár nyitása az hol szükségesnek látjuk, felsőbb jóváhagyás nélkül engedelmet adhassunk... A Magyar Királyi Helytartó Tanácsnak eddig csak azon jogát ismerjük, hogy a gyógyszertárakra... legfőbb felügyelést gyakorolhassa... az iratok felterjesztésének csak a szükség kívánatára tesszünk eleget. 1847. június 14” [12].

A megyének ez a magatartása és feliratának stílusa nyílt lázadás volt a helytartótanács ellen, melyre a válasz nem is késett. A Szent Mihály havának 28-ára összehívott helytartói ülés a következő levelet küldte Budáról Nagykállóba a megyei közgyűlésnek: „... Tiszalökön és Bogdányban felállítandó gyógyszertárak ügyében... címzett Uraságtoknak válaszoltatik, hogy azon balnézeteik, melyeknél fogva az újonnan felállítandó gyógyszertárak irányában magoknak jogot követelnek, — mint legfelsőbb, de innen és ismételtelen rendeletekbe ütközők és *rendőrségi tekintetben lázadóknak tekintendők*, — soha és semmiképp helyeslést nem nyerhet...” [13].

Az erőyes hangnem azonban csak a tekintély óvását célozta. A gyógyszertár alapításának szükségességét mégiscsak jobban ismerték a helyi hatóságok, mint a fővárosban működő hivatalnokok, akiket ráadásul olykor Ausztriából rendelték Budára.

... a jelen két esetben — írta a helytartótanács — egyedül a megye tekintélyének fenntartása szempontjából ezen önkénytelen felállított s fentebb nevezett két gyógyszerháznak megmaradása ezen Királyi Helytartótanács részéről nem elleneztetik...” [13].

Győzött tehát a nemesi közgyűlés, és Valkó Sámuel gyógyszerész 1847-ben megnyithatta gyógyszerházát Tiszalökön a Lukács Jánostól vásárolt földszintes sarokházban, melyben kisebb átalakításokkal 1974-ig működött.

A gyógyszerház gyökereáljogú lévén [14] Valkó halála után leánya: Szerecsen Sámuelné tulajdonába került. Ő azonban nem volt gyógyszerész, ezért a patikát névleges tulajdonosok kezelték. Csak a közelmúlt művészet, és orvos-gyógyszerész történeti kutatások derítették fényt arra, hogy ki is működhetett ebben az időben Tiszalökön [1]. Dr. Fazekas Árpád orvostörténész és Lakatos József festőművész Csontváry Kosztka Tivadar emlékeit kutatva, önéletrajzában a következő Szabolcs megyei vonatkozású sorokra bukkantak: ... atyám a szerednyei (Ung megye) állapotot megelégedte, gyógyszerházat vett, s átköltözött Szabolcs megyébe. Ebben a gyógyszerházban töltöttem el gyakornoki éveimet, kereskedelmi tapasztalataimat itt értékesítettem... A Tisza mentén, a szikes talajon ott találtam kocsiszámra az illatos székfűvirágot, ott találtam a fehér mályvát, az ökörfurkórót, a pipacsot, az ezerjófűvet, és ott volt a körisfákon a sok körishogár... Itt összegyűjtve lényegesen gyarapítottam atyám gyógyszerházának jövedelmét...” [15].

Hogy ez a név nélkül említett község Tiszalök lehetett ez az akkori vármegyei főorvos Mádi Szabó Dávid gyógyszerházak ellenőrzésekor felvett jegyzőkönyveiből derül ki. Az 1873. október havában felvett jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza: ... a gyógyszerház a város közterén fekszik. Régi címe a „Szarvas”-hoz, de még ez ideig semmi címe nincs kitéve, csak szándékomban van a „Reményhez” címezése... Névleges tulajdonosa Kosztka László okleveles gyógyszerész. Segédje nincs, hanem segítségére van a működésében édes fia, Kosztka Tivadar, 20 éves fiú, aki ugyanitt két év óta gyakornokoskodik... 1870-ben leégvén az épület, melyben a gyógyszerházzal való küzdelem közben az épület sem bírt teljesen elkészülni, a gyógyszerház pedig... az új hűtorzat félig kész, nagy ígérgetű ékességei és ócskaságok ríktó romjai közt vajdúdik...” [2, 16].

Kosztkaék mostoha körülményeit sújtotta még a gyógyszerház vételárának adósága, valamint az akkori idők rákfenéje: a hitelezés. A gyógyszerész köteles volt segíteni az arra rászoruló szegényeken. A nagyhirtokosok eselédjeik számára szükséges gyógyszereket hitelezéssel szereztek be és az így összegyűlt költségeket éves szinten egy, esetleg két ízben egyenlítették ki, de előfordult olyan is, hogy az expedált gyógyszerekért évekig nem kapott egyetlen krajcárt sem a gyógyszerész. A vizsgálat jegyzőkönyveiből derült ki az is, hogy

a gyógyszereket Kosztka részben bécsi, részben prágai gyógyszerkereskedőktől szerezte be. Rendkívül drágák voltak a szállítás költségei, magasak az adók, és külön teherként jelentkezett, hogy az Ausztriából vásárolt gyógyszerekért ezüst pénzben kellett fizetni.

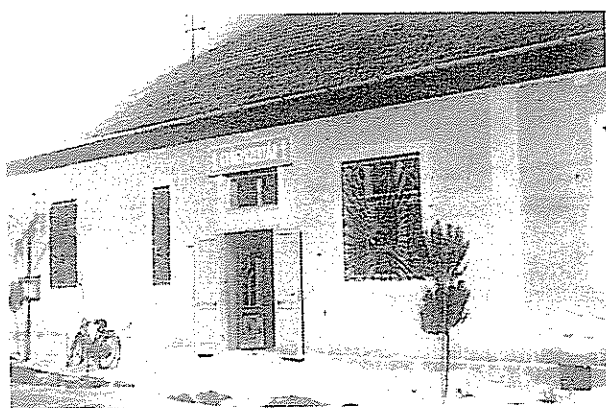
A gyógyszerház vizsgálatakor a következő záradék került jegyzőkönyvbe: ... a gyógyszerháznak, és kezelésének lényege ellen nem lehet kifogás, az erköles tisztasága ellen sem vehető fel tulajdonképpen semmi, de az a nem paecis gondolkodás és észjárás mely itt jellemző egyszer másszor megütközés kövéül szolgál ... A gyógyszerház fityeg ég és föld között...” [16].

A vármegye főorvosa ezzel a véleménnyel terjesztette fel a jegyzőkönyvet az alispánhoz: ... ily nehéz körülmények között nem szabad más elhallgatnom, miszerint igen kétes dolognak látszik, ha vajon lehet-e az ily módon szorongatott tulajdonosnak a higgadt léleknyugalomát megőriznie olymértékben, mint az a gyógyszerész kiadása közben megkívántatik. A balsors által üldözött ember részvétre és lehetőségek szerint segélyre tarthat ugyan számot erkölesi törvény szerint, de a hatóságnak a köz iránt is kötelességei vannak, melyeknek teljesítésére az hivatva van... Az ilyen kaotikus állapotban már évek óta pangó gyógyszerházhoz vajon fordulhat-e bizalommal orvos vagy beteg? Az én felfogásom szerint ily helyzetben gyógyszerészkedni nem lehet” [17].

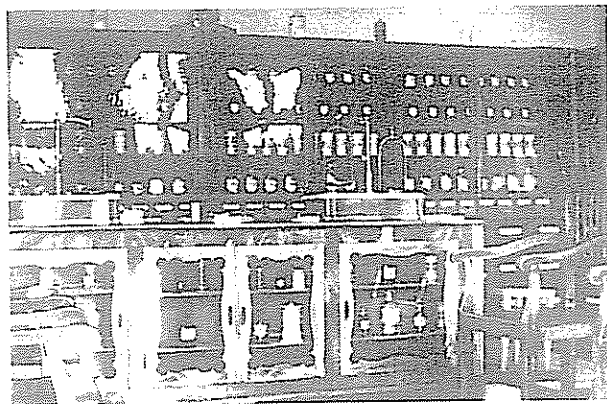
A megyei főorvos úgy tervezte, hogy bezárják a patikát hat hónapra, ennyi idő alatt rendbejöhét, vagy végképp megéri a beszüntetésre. Erre azonban már nem került sor, mert 1874. november 18-án a gyógyszerházat elárverezték. A patika névleges tulajdonosa egy Arad megyei gyógyszerész lett (?), de működése nem tartott sokáig. A levéltári adatok alapján arra lehet következtetni, hogy a patikát Szerecsen Sámuelné fia vezette és kezdte is zilált anyagi helyzetét rendbehozni. Ő azonban 1876-ban öngyilkos lett. A családi tragédiát követően a gyógyszerház kezelését Szerecsenné gyakornokra bízta, aki a járási főorvos szerint „igen fiatal, kevésbé megbízható... még a gyógyszerészeti tanfolyamról sincs bizonyítványa...” [18].

A járási szolgabíró kérésére a vármegye alispánja utasította Szerecsennét arra, hogy a gyógyszerházat okleveles gyógyszerészre bízza. Ennek hatására 1876 júliusától gondnoka a patikának Bajó László gyógyszerész [19].

Ennek az évnek október hónapjában a megyei főorvos ismét gyógyszerház vizsgálatot tartott [20] és az alispánhoz ezzel a véleményezéssel terjesztette fel a megye gyógyszerházaik ellenőrzésekor tapasztaltakat: ... a dolog lényege ellen irányuló hibát sehol nem találtam, egyedül Tiszalökön ötlött fel az a mostoha és sajnálatos állapot, hogy mióta az ottani gyógyszerház... Szerecsen Gyulának öngyilkos halála által a koros özvegyánya kezébe került, ezen intézet az irányban jogosan formált követelményeknek nem felel meg. Egy ideig ugyanis csak gyakornok kezelésére volt hagyva, ... azután jött gondnok,

1. ábra.

2. ábra

ha nem az főnöknőjével szakadatlan kellemetlenségben élt a házsártoskodásnak, úgy annyira, hogy október közepén el kellett bocsájtania. Legcélszerűbbnek vélném a tulajdonos tisztas asszonyságot odaszorítani, hogy a gyógyszertár melyet helyesen vezetni nem képes, s amelynek legjobb igyekezete mellett is csak értékét kisebbíti — árútsa el” [21]. Ez azonban nem történt meg, és a helyzet hosszú ideig alig változott. Éveken keresztül váltották egymást a gondnokok, többnyire fiatal gyógyszerészek. 1879-ben Török József [22] 1880-ban Zurányi Kálmán, aki ... „mindent elkövetett a gyógyszertárra nézve, de ennek már évek óta ingadozó sorsa jóformán lehűtötte irányában a közvéleményt” [23].

A sorslöntő változás azonban nem váratt sokat magára. Egy 1881. február 22-én Rozsnyón keltezett közjegyzői okirat szerint az ott tartózkodó özv. Szerecsen Sámuelné és Matosz Ferenc, Matosz Endre budapesti gyógyszerész testvér-meghatalmazottja, adásvételi szerződést kötöttek, mely szerint özv. Szerecsen Sámuelné eladta a tiszalöki házat melléképülettel, minden tartozékával, valamint a gyógyszertárát és a benne található gyógyszerekkel, eszközökkel Matosz Endrének [24]. Az új tulajdonos nem tudta a vételárat teljes egészében készpénzben kifizetni, ezért jelzálogkölcsönt vett fel a gyógyszertárra. Három évig próbálkozott a 3700 forint adóság kiegyenlítésével, majd ennek sikertelensége után a gyógyszertár

ismét Valkó Zsuzsanna, özv. Szerecsen Sámuelné tulajdonába került vissza. 1888. február 16-án a patikát kezelő Rab József és felesége vásárolta meg a tulajdonjogot, átvállalva annak adóságait [25] és az 1950-ben végrehajtott állami tulajdonbavételig öröklődött a családban előbb fiára, majd unokájára [1].

Ismerve a gyógyszertárnak zilált anyagi helyzetét, a tűzvész okozta károkat, valamint évekig tartó vezetésben mutatkozó rendezetlen állapotokat, szinte emberfeletti erőfeszítésébe került Rab József gyógyszerésznek az idők során megromlott patika hírnevének megkívánt szintre való visszaállítása. Rab József tulajdonában a gyógyszertár rohamos fejlődésnek indult oly annyira, hogy Tiszadob községben fiók gyógyszertár létrehozására is sor kerülhetett [1]. 1889-ben alkalmazkodva a megváltozott igényekhez és gyógyszerészeti tevékenységhez, megkezdtek a patika korszerűsítését. Ebben a formában kisebb átalakításokkal több mint nyolcvan évig állt a betegek rendelkezésére. A korszerűsítés során új berendezést is kapott a gyógyszertár, melyet Budapesten Steinbuch Ármán gyógyszertárakat berendező cége készített [1]. Az utóbiedermeier-neobarokk stílusú, diófából készült officina berendezés messze túlszárnyalta korának patika-bútorait. Egyedülállóan nevezhető, hogy a szekrények teljesen zártak, — üvegezettek, biztosítva ezzel a gyógyszerek higiénikus tárolását, egyben a tulajdonos gyógyszerész szakmai szeretetéről tanúskodnak. 1973-ban a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum védetté nyilvánította [1. 26].

A tiszalöki „Szarvas” patikában kezdte pályáját az előzőekben ismertetett Csontvári Kosztka Tivadar világhírű gyógyszerész-festőművész és Kabay János, a morfingyártás forradalmasítója [3. 4. 6. 27. 28. 29. 30].

A „Szarvas patika történeténél meg kell emlékezni Zurányi Kálmán gyógyszerészről, kinek neve a tisztaeszlári bűnper során lett világszerte közzismert [31. 32]. Zurányi jó megfigyelőként jelen volt a Tiszából kifogott Solymosi Eszter vizsgálatainál. Amikor a tárgyalásra sor került, cáfolhatatlan bizonyítékokkal szolgált a védelem számára egy mesterségesen felszított, indulatokkal terhes légkörben [33]. Gyógyszerészeti munkájáról az ellenőrző megyei főorvos igen nagy megelégedéssel szól jegyzőkönyvében. — mégis elhagyta Tiszalöket — valószínűleg a per során ellene irányuló indulatok elől menekülve.

Eredeti helyén a gyógyszertár 1974-ben fejezte be működését. Évszázados múltja, értékei nem merültek feledésbe. Megszüntetése előtt gondos és részletes leírás készült fényképfelvételekkel, melyek lehetővé teszik eredeti rekonstrukcióját [34]. Védett bútorzata helyreállított állapotban 1981. óta látható a Szabolcs-Szatmár megyei Gyógyszertári Központja (Nyíregyháza, Csalóköz 8/a) 1. emeletén a megye gyógyszerészeti emlékeivel házi múzeumként. Tiszalökon modern orvosi rendelővel egybeépített gyógyszertár épült, melynek falai közé a régi mintájára készült korszerű bútorzat került, alkalmazkodva a jelen és a jövő

követelményeihez. Az officina berendezésének társaságában ma is ott áll a két eredeti biedermeier karosszék és néhány díszes patikaedény, felidézve a régi idők sok vihart megélt gyógyszerészének hangulatát.

IRODALOM

1. *Iff. Mennner Ödön*: Szaboles, Szatmár, Bereg vármegyei patikái és gyógyszerészei. Semmelweis Orvostörténeli Múzeum, Könyvtár és Levéltár. Adattár: 821—81. — 2. *Fazekas Árpád—Lakatos József*: Kosztakék és Szaboles megye, Szaboles-Szatmári Szemle, 80/1, 90—96. — 3. *Iff. Mennner Ödön—Hajdú Sándor*: Kabay János diákévei, Szaboles-Szatmári Szemle, 77/3, 99—104. — 4. *Iff. Mennner Ödön—Hajdú Sándor*: Kabay János ifjúkora, származása, pályafutása és a morflúgyártás ötletének megszületése. Gyógyszerészet, 1980, 10, 385—588. 1. — 5. *Hunek Emil*: Nyíregyháza és Szaboles vármegye községei. Budapest 1931. — 6. *Iff. Mennner Ödön*: A tiszalöki régi „Szarvas” patika alapítása (1847) Communicationes de historia artis medicinae, suppl. 9—10, 119—1111, 1977. — 7. Nyíregyházi Albumi Levéltár (a továbbiakban: NÁL) IV. A. 1. Acta Politica, Szaboles megye nemesi közgyűlés iratai, 1846. 50., j. 46. es. 1707 sz. — 8. NÁL no. 1846. november 30., 2153 sz. — 9. NÁL no. 1847. március 8. 51., j. 47. es. 21 db. — 10. NÁL no. 1847. április 13. 51 j. 47 es., 1099 sz. 768 db. — 11. NÁL no. 1947. június 13. 51 j. 47 es., 1099 sz. 769 db. — 12. NÁL no. 1847. április 14. — 13. NÁL no. 1847. szeptember 28. 48 es., 749 sz., 147 db. — 14. 1452/1860 Dorogi Királyi Szolgabíró Hivatali hiteles kiadványa a tiszalöki „Szarvas” gyógyszerészeti gyökereiről nyilatkoztatásáról. — 15. L: 2 irodalomban — 16. Gyógyszerészeti vizsgálati jegyzőkönyv (a továbbiakban: gy. v. jk.) NÁL IV. B. 411, 685. 1873. — 17. Gy. v. jk. NÁL IV. B. 411, 6038. 1874. — 18. Megyei főorvosi jelentés NÁL IV. B. 411, 4365, 2 sz. 1874. — 19. u. ott. 5. sz. — 20. Gy. v. jk. NÁL IV. B. 411, 8112. 1 sz. 1876. — 21. Gy. v. jk. NÁL IV. B. 411, 8323. 1879. — 22. u. ott. — 23. Gy. v. jk. NÁL IV. B. 411, 8612. 1880. — 24. 57/1881. sz. közjegyzői hiteles kiadvány. Rab család irataiban. — 25. 649/19883. sz. törvényszéki végzés, Rab család irataiban. — 26. *Fida Mária*: Történelmi és iparművészeti értékű gyógyszerészeti berendezések Magyarországi topográfiája. Communicationes de historiae artis medicinae. Budapest, 1974, 71—72. sz. 199—241. — 27. *Fazekas Árpád*: Szaboles megye világhírű gyógyszerészei Kabay János. Orvosi Hetilap, 1976, 117, 22—226. — 28. *Fazekas Árpád*: Szaboles megye világhírű fia. (Negyven éve halt meg Kabay János.) Szaboles-Szatmári Szemle 1976/11, 87—93— 29. *Kempler Kurt*: A gyógyszerek története. Gondolat Kiadó Budapest 1964, 124—127. — 30. *Barcolla-Bárcsány*: A Magyarországi gyógyszerészet története I. kötet. Budapest, 1930. — 31. *bárcsányi Károly*: A nagy per I—II. kötet. Szépirodalmi Kiadóvállalat, magyar elbeszélő

szorozat. Budapest 1968. — 32. *Bary József*: A tiszvárszlói bűnper. Magyar Élet kiadása, Budapest, 11. kiadás, 1941. — 33. *Fazekas Árpád*: A tiszvárszlói per orvosi vonatkozásai. Egészségügyi Dolgozó XXI évf. 1978, 10. sz. — 34. *Iff. Mennner Ödön*: A régi tiszalöki „Szarvas” gyógyszerészeti története és vélelt bűntörvények, valamint edényzetének leírása. Szaboles Szatmár megyei Tandés Gyógyszerészeti Központja adattárában.

Éдён Меннер младши, Сайкони-М. Такач: История аптеки «Сарвас» (волень) в г. Тисалёк

Авторы разрабатывают историю аптеки г. Тисалёк области Саболч основанной в 1847 году. В атмосфере буржуазной революции 1848 года при необычных условиях открыли аптеку. Волнующая история, далее до сих пор неизвестные архивные данные её всемирно известных фармацевтов обосновывают, чтобы интересующиеся историей фармации познались с прошлым аптеки в г. Тисалёк.

Ö. Mennner jun. and M. Szajkóné Takács: The history of the „Deer Pharmacy” of Tiszalök

The „Deer Pharmacy” of Tiszalök was established in 1847 and opened during the days of the Hungarian Burgeois Revolution of 1848 under uncommon circumstances. Its exciting history and some until now unpublished archival data of its pharmacists who achieved world fame, warrant the information of interested readers about the subject.

Ö. Mennner jun. and Maria Szajkó—Takács: Die Geschichte der „Szarvas” (Hirsch) Apotheke von Tiszalök

Die Verfasser bearbeiten die Geschichte der im Jahre 1847 in der Gemeinde Tiszalök des Komitates Szaboles gegründeten Apotheke. In der Atmosphäre der Bürgerrevolution des Jahres 1848 kam es unter nicht alltäglichen Umständen zur Eröffnung der Apotheke. Ihre aufregende Geschichte und die bisher unbekannteten Archivdaten ihrer weltberühmt gewordenen Apotheker begründen es, dass diejenigen die sich für die Geschichte der Apotheke interessieren, mit der Vergangenheit der Apotheke bekannt werden können.

*Resumo en Esperanto:

Ö. Mennner (pli juna) kaj Szajkóné M. Takács: Historio de la apoteko „Szarvas” (Cervo) en Tiszalök

La geŭtoroj prilaboris la historion de la apoteko „Cervo” fondita en la jaro 1847 en vilaĝo Tiszalök de Komitato Szaboles. Inter ne ĝintagaj cirkonstancoj oni malfermis la apotekon en la etoso de la 1848-a burĝa revolucio. Ĝia ekseĭta historio kaj la ĝis nun nekonataj indikoj arkivaj de ĝiaj mond-famigitaj farmacistoj motivas, ke tiuj, kiuj interesigas pri la farmacihistorio, povu ekkoni la pasintecon de la apoteko en Tiszalök.

(Szaboles Szatmár megyei Tandés Gyógyszerészeti Központja, Vásárosnamény 17/65 gyógyszerészeti, Rákóczi út 22, 4800 és Tiszalök 17/60 gyógyszerészeti,

Kossuth út 8. 4450.)

Érkezett: 1982. X. 22.